

BEĻĢIJAS LATVIEŠU ziņas

WWW.LATVIEŠI.BE

LATVIEŠU BIEDRĪBAS BEĻĢIJĀ LAIKRAKSTS

NOVEMBRIS
2022

Nr.39

VISĀ EIROPĀ ŠIS GADS RIT
UKRAINAS KRĀSĀS.
ARĪ BEĻĢIJAS LATVIEŠI
PALĪDZ, KĀ VAR.

Mīļie lasītāji!

Skatoties uz Latviešu biedrības Beļģijā izdoto laikrakstu "Beļģijas latviešu ziņas", ir prieks redzēt, ka pilnīgi visa avīze ir radīta uz tīra pašdarbnieku entuziasma pamata. Tikai sadarbojoties rakstu autoriem, korektoriem, fotogrāfiem, māksliniecei un, protams, redaktoriem, kas, ieguldot savu brīvo laiku, enerģiju, prieku un rūpes, kļūst iespējama mūsu avīzes publicēšana jau daudzu gadu garumā! Tas visiem ir brīvprātīgs darbs, bez atalgojuma, jo vienkārši ir vēlme uzrakstīt par Beļģijas latviešu sabiedrībā notiekošo.

Tādēļ vispirms es gribu teikt milzīgu paldies māksliniecei Baibai Rozei, ilggadīgajām korektorēm Dacei Rubenei, Irēnai Araminai, Līgai Driķei un Santai Graudiņai, un regulārajām rakstu autorēm un fotogrāfēm Dacei Kalniņai, Ievai Brinkmanei, Ilzei Goldšteina-Yseboot, un, protams, Ilzei Veserei, daudzu "Beļģijas latviešu ziņu" izdevumu redaktorei, par palīdzību un atbalstu šī avīzes numura tapšanā. Tāpat arī liels paldies par atsaucību visiem autoriem, kas mūsu avīzei raksta pirmo reizi – Laurai Drāzniecei, Kārlim Ostrovskim, Mārim Kurečko un Mārim Stulģim. Tāpat arī minēšu Gunu Zaķi-Balto un Robertu Zīli, ar kuru gādību varam redzēt avīzi papīra formātā. Bet pats galvenais ir prieks un lepnums par visiem latviešiem, kas, dzīvojot Beļģijā, ar savu darbību rada tik daudz interesantu notikumu, par ko varam stāstīt avīzes slējās.

Šo gadu Beļģijas latviešu sabiedrībā varētu nosaukt par **aktīvo jauniešu gadu**. Esam jau dzirdējuši pirmo jauniešu kora koncertu, kā arī skauti ir pulcējušies uz savu pirmo nodarbību, ir tapis jauniešu tautas deju kolektīvs. Vēlam viņiem panākumus! Šajā avīzē varēsiet jau šo to par viņiem palasīt, tāpat ir stāsti par interesantiem cilvēkiem, ukraiņu meitenes pieredzi Beļģijā un daudzām citām aktivitātēm.

Lai jums interesanta lasīšana!

Ilze Zilgalve

BRISELES

JAUNIEŠU KORIS

PRIEKŠVĒSTURE.

Jau kopš bērna kājas koris man bijis absolūti nozīmīgs. Diezgan droši varu teikt, ka dziedu visu savu apzināto mūža daļu. Bērnu mūzikas skola un zēnu koris, kā jau katram sevi cienošanai puikam, sākumā šķita kā rutīna, kas jādara tāpēc, ka jādara. Daudz par to esmu domājis, bet tomēr neesmu spējis izkristalizēt to brīdi, kurā rutīna kļuva par aizraušanos. Nu jau vairāk kā gadu esmu diplomēts mūzikas skolotājs un kordiriģents, un skaidri apzinos, ka kora dziedāšana un diriģēšanas māksla manā dzīvē iesakņojusies neatgriezeniski.

Sākot dzīvot un studēt šeit, Briselē, skaidri sajutu, ka šī ir būtiska lieta, kas pietrūkst, tādēļ biju patiesi pagodināts marta vidū pieņemt uzaicinājumu kļūt

par Briseles latviešu jauniešu kora diriģentu. Mērķis skaidrs – dalība XXVII Vispārējos latviešu Dziesmu un Deju svētkos.

SATIKŠANĀS.

Pirmo reizi satikāmies 2022. gada 26. martā plkst. 11.00, Latvijas pārstāvniecībā. Palēnām redzu ierodamies divdesmit jaunus, entuziastiskus cilvēkus ar degošām acīm un nepāprotamu vēlmi darīt, uzzināt un augt. Iepazināmies, kārtīgi iedziedājāmies un izdziedājām, šķiet, Krauklīt's sēž ozolā. Kopš tās dienas esam tikušies regulāri, sestdienās no plkst. 12.00 līdz 15.00, lai soli pa solim ar ļoti mērķtiecīgu darbu tuvotos kopīgi nospraustajam mērķim – dalībai XXVII Vispārējos latviešu Dziesmu un Deju svētkos, kas notiks 2023. gada jūlijā.

Savas uguns kristības veiksmīgi pie(pār)dzīvojām šīs vasaras sākumā – 18. jūnijā, Jāņu ielīgošanas pasākumā, kurā kopā ar brīnišķīgo koncertmeistari Eviju Pūcīti - Bērziņu atskaņojām trīs skaņdarbus: R. Paula un J. Petera "Dzimtenei", latviešu tautasdziesmu J. Cimzes apdarē "Krauklīt's sēž ozolā" un Ē. Ešenvalda un A. Kārklīņas "Dvēseles dziesmu". Atsauksmes vareni labas!

MĒRĶIS.

Savu darbību atsākām 3. septembrī, un pakāpeniski turpināsim apgūt repertuāru uz abiem gaidāmajiem Dziesmu svētku koru koncertiem – koru lielkoncertu "Tīrums. Dziesmas ceļš" un noslēguma koncertu "Kopā augšup", lai ziņoši un pārliecinoši varētu spert kāju uz atjaunotās

Mežaparka estrādes.

Ja esi vismaz 13 gadus vecs jauniešs/te ar vēlmi piedalīties, iepazīties ar citiem jauniem cilvēkiem, apgūt vai uzlabot dziedāšanas prasmi, kā arī izjust kora dziedāšanas vienojošo būtību, tad esi laipni aicināts/ta mums pievienoties! Vēl nav par vēlu!

Mēģinājumi noris katru sestdienu, no plkst. 12 līdz 15, Briselē, Latvijas pārstāvniecībā, Avenue des Arts 23, Brisele. Pirms tam, lūdzu sazināties ar mani personīgi pa epastu karlis.ostrovskis@gmail.com vai telefonu +37120098320.

Dziļā cieņā,
Kārlis Rihards Ostrovskis
BLJK diriģents

IMIGRĀCIJA BEĻĢIJĀ UN LATVIJĀ

UKRAIŅU MEITENES ACĪM

Māris Stulģis

24. februāra Krievijas iebrukums Ukrainā mainīja dzīvi miljoniem ukraiņu. Dažiem no viņiem – īslaicīgi, dažiem uz visiem laikiem... Miljoniem eiropiešu reālajā dzīvē demonstrēja vienu no galvenajām Eiropas vērtībām - solidaritāti. Arī mūsu ģimene gandrīz pusgada garumā uzņēma ukraiņu mammu Aleksandru un viņas 5 gadus veco meitiņu Margaritu. Lai gan no pirmās Krievijas agresijas dienas piedāvājām ierasties pie mums, viņas pieņēma lēmumu atstāt Ukrainu tikai pēc 6. marta gaisa raķešu trieciena¹ pa viņu dzimtajās pilsētas Viņņicas lidostu. Pēc gara 3200 km brauciena 3,5 dienās pa maršrutu: Beļģija - Vācija - Čehija - Slovākija - Slovākijas/Ukrainas robeža - Slovākija - Čehija - Beļģija, atgriezāmies mājās 14. martā.

Pateicoties Beļģijas valsts iestāžu atbals-

tam, 2 nedēļu laikā gan Aleksandra, gan Margarita ieguva pagaidu aizsardzību uz 1 gadu, kā arī sociālos un bērnu pabalstus. Eiropas skola Everē uzņēma Margaritu un nodrošināja ar skolas transportu un pusdienām visam mācību gadam. Arī Aleksandai, kura Ukrainā ir angļu valodas skolotāja un, atrodoties Beļģijā, turpināja tālmācības Ukrainu skolā, izdevās pastrādāt Everes skolā. Ar Eiropas Komisijas kolēģu atbalstu ukraiņu meitenēm tika sagādāts nepieciešamais apģērbs, apavi, velokrēsls un ķivere. Pateicoties Velomai (iekšējās riteņbraukšanas sacensības mēneša garumā visās Eiropas institūcijās), mums ar Margaritu bija ikdienas braucieni uz dažādiem tuvumā esošajiem bērnu rotaļu laukumiem, par ko meitene bija sajūsmā. Reiz ar Margaritu devāmies diez-

gan tālā velobraucienā uz rotaļu laukumu. Kādā brīdī Margarita saka: man vajag čurāt. Es atbildēju, ka tuvumā nav tualetes tādēļ mēs ātri brauksim mājās uz tualeti. Viņa atbildēja: «tu vari braukt ātri, bet es gribu čurāt...»

Dienu pirms došanās ikgadējā atvaļinājumā no Briseles uz Latviju, kad ukraiņu meitenes plānoja palikt Varšavā, lai pēc tam dotos tālāk uz Viņņicu, notika vēl viens Krievijas raķešu trieciens Ukrainā². Plāni pēkšņi mainījās un gan Aleksandra, gan Margarita devās mums līdzī no Beļģijas uz Latviju.

Visbeidzot, pēc gandrīz pusgada prombūtnes no mājām, viņas augusta beigās atgriezās savā dzimtajā pilsētā Viņņicā. Tagad Aleksandra māca ukraiņu skolā, bet Margarita apmeklē Viņņicas bērnudāru.

NELIELA INTERVIJA AR MARGARITU

« Kāpēc tu ar mammu devies no Ukrainas uz Beļģiju? »

- « Tādēļ, ka tur ir karš. »

« Kas ir karš? »

- « Karš – tas ir slikti. Tas ir kad šauj raķetes, un neviens nezina uz kuriem tās lido. Ir gaisa trauksme, un cilvēkiem ir jāslēpjas bunkuros. »

« Bet kādēļ Ukrainā ir karš? »

- « Tādēļ, ka Krievija mums uzbruka... »

« Bet kādēļ Krievija jums uzbruka? »

- « Tādēļ, ka ir karš un Krievija ir slikta. »

« Kad bijāt Beļģijā, pēc kā tu visvairāk ilgojies? »

- « Man pietrūka vectēva, vecmāmiņas un tēta. »

« Vai Beļģijā bija kaut kas tāds, kas nebija Ukrainā? »

- « Ukrainā viss ir. Dzeltēna skola, mājas, bērnu laukumi. »

« Ja tev būtu iespēja satikt kādu slavenu cilvēku, kurš tas būtu? »

- « Mans tētis. »

« Kura ir tava mīļākā dziesma? »

- « Stefānija »

« Vai tu dotu priekšroku gariem matiņiem kā Rapunzel, vai ziliem kā Smurfette? »

- « Gribētu garus matus kā Rapunzel. »

« Kurš uzvarētu deju konkursā: Sniegbaltīte vai Vinnijs Pūks? »

- « Protams, ka Sniegbaltīte. »

« Kurš uzvarētu dziesmu konkursā: Olafs vai Elza? »

- « Anna »

« Ja tu varētu ceļojumā paņemt līdzī tikai četras lietas, kas tās būtu? »

- « Es paņemu rotaļlietas, koferus, pinceti, zīmēšanas piederumus, gliemežvākus, mugursomu ar manām rotaļlietām. »

« Kas ir pirmā lieta, ko tu vēlētos darīt

pludmalē? »

- « Vākt gliemežvākus. »

« Vai tu labāk peldētu ar haizivi vai ar krokodilu? »

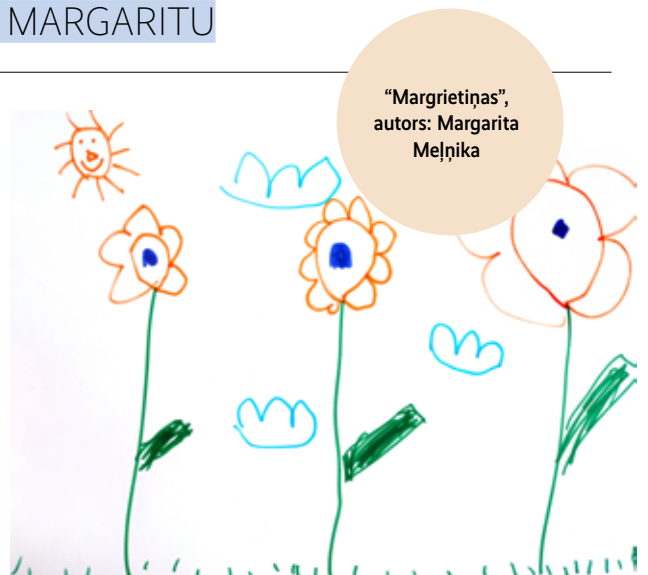
- « Ar krokodilu. »

« Kāpēc? »

- « Tādēļ, ka krokodils ir mīļš. »

« Vai tu labprātāk lēktu kā varde, vai skaļi trokšņotu kā zilonis? »

- « Es lēktu kā varde – skaties kā! » (Margarita lēkā kā varde)

“Margrietīņas”,
autors: Margarita
Melņika

« Kāpēc jūs gribējāt atgriezties Ukrainā? »

- « Jo es mīlu Ukrainu. »

« Kas tev visvairāk patika Beļģijā? »

- « Kad braucām ar velosipēdu no rotaļu laukuma uz rotaļu laukumu. »

« Kas tev patika Latvijā? »

- « Man patika jūra, kajisas, patika Tērvete ar rūķīšu mājiņām. Man patika ceļot ar plotu pa upi (Gauju), un jātnieks kurš jāja ar zirgu pa upes vidu. »

« Kas tev visvairāk patika koncertā "Dziesma dejo, dejaskan"? »

- « Man patika lidojošā meitene un lidojošais zēns, kā arī tas, ka bērni dejoja. » (vēlāk gan meitene aizmīga)

« Kas tev patika baskāju takā? »

- « Tur bija ogas (mellenes). »

Krievija (melnā krāsā) uzbrukusi Ukrainai, autors: Margarita Meļņika

Autors: Margarita Meļņika

«Margoša, kas te uzzīmēts?»

- «Nu kā tu nesaproti, tas taču tu!!!»

«Es? Nu labi. Bet kas tas man rokās?»

- «Nu bet lietussargs taču!!!»

« Ja tu vēlētos, lai visi uz planētas smaidītu, kā tu to darītu? »

- « Es pasmaidītu. »

« Ja visa tava ģimene dzīvotu zoodārzā, kādi dzīvnieki būtu tavi ģimenes locekļi? »

- « Cilvēki nevar būt par dzīvniekiem... »

« Nu, bet ja nu tomēr, »

- « Es būtu mērķaķis – uhuuu, mamma buutu nīlzirgs, bet tētis būtu haizivs. »

« Kāds ir tavs mīļākais saldums? »

- « Piena karameļu konfektes ar zaķīti un

āboli. »

Pēkšņi Margarita pārtrauc manus jautājumus un saka: « Paskaties kāds man skaists puķu pods – ar gliemežvākiem, no Latvijas (puķupods aplīmēts ar gliemežvākiem no Vecāķu pludmales). Un re kāda man krājāsīte – cūciņa, »

« Joti skaista! »

- « Man te vēl daudz kas ir: kastaņi, gliemežvāki, zīmēšanas albums, otiņas, standziņas. »

«Paldies par izmīnāšanu», autors: Margarita Meļņika

1 https://en.wikipedia.org/wiki/Vinnitsia_missile_strikes

2 <https://www.reuters.com/world/europe/russian-missile-strike-kills-12-ukrainian-city-vinnitsia-emergency-service-2022-07-14/>

DZIESMA DEJO,

DEJA SKAN, MŪSU SIRDIS GAVILĒ

Šī gada augustā Briseles latviešu dejtāji piedalījās burvīgā koncertā lielajā Mežaparka estrādē Rīgā kopā ar 6000 dalībniekiem gan no Latvijas, gan arī no citām Eiropas valstīm. Pasākums bija ļoti īpašs un patika gan pašiem dalībniekiem, gan arī skatītājiem. Kāpēc?

Dace Kalniņa

1 Dziesma un deja patiesi satikās īpašā veidā, jo koncertā skanēja tikai dzīvā mūzika – nekādu fonogrammu. Dejtāji varēja izdziedāties, savukārt dziedātāji dejoja līdz un mainīja atrašanās vietu uz skatuves. Mums tas bija interesants izaicinājums – dejojot ātrāk vai lēnāk, sekojot mūziķu spēles ritmam.

2 Koncerta programma bija papildīta ar dejām un dziesmām, kas mīļas tuvas vietas – gan skaistas un melanholiskās, gan jautrās un atraktīvās. Imanta Kalniņa “Virs galvas mūžīgs piena ceļš” koncerta sākumā piedeva īpašu sajūtu, kad no Mežaparka priedēm uz skatuves uznāca vairāki tūkstoši dalībnieku, turot rokās neskaitāmas gaismīņas. Deju grupa “Dzirnas” ar improvizētām šūpolēm, putniem un uguns kuriem parūpējās, lai visas dejas un dziesmas savijas burvīgā stāstā.

Mežaparka jaunajā estrādē – uzmanīgi klausāmie norādījumus un izbaudām Latvijas saulīti.

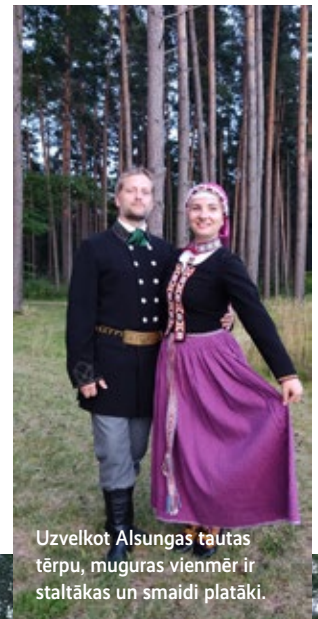

Karš Ukrainā, protams, meta zināmu ēnu uz kopīgo noskaņojumu. M. Brauna "Saule, pērkons, Daugava" un J. Vītola "Gaismas pils" bija ar pavisam citu garšu – piesātinātu, dziļāku un tā līdz dvēselei.

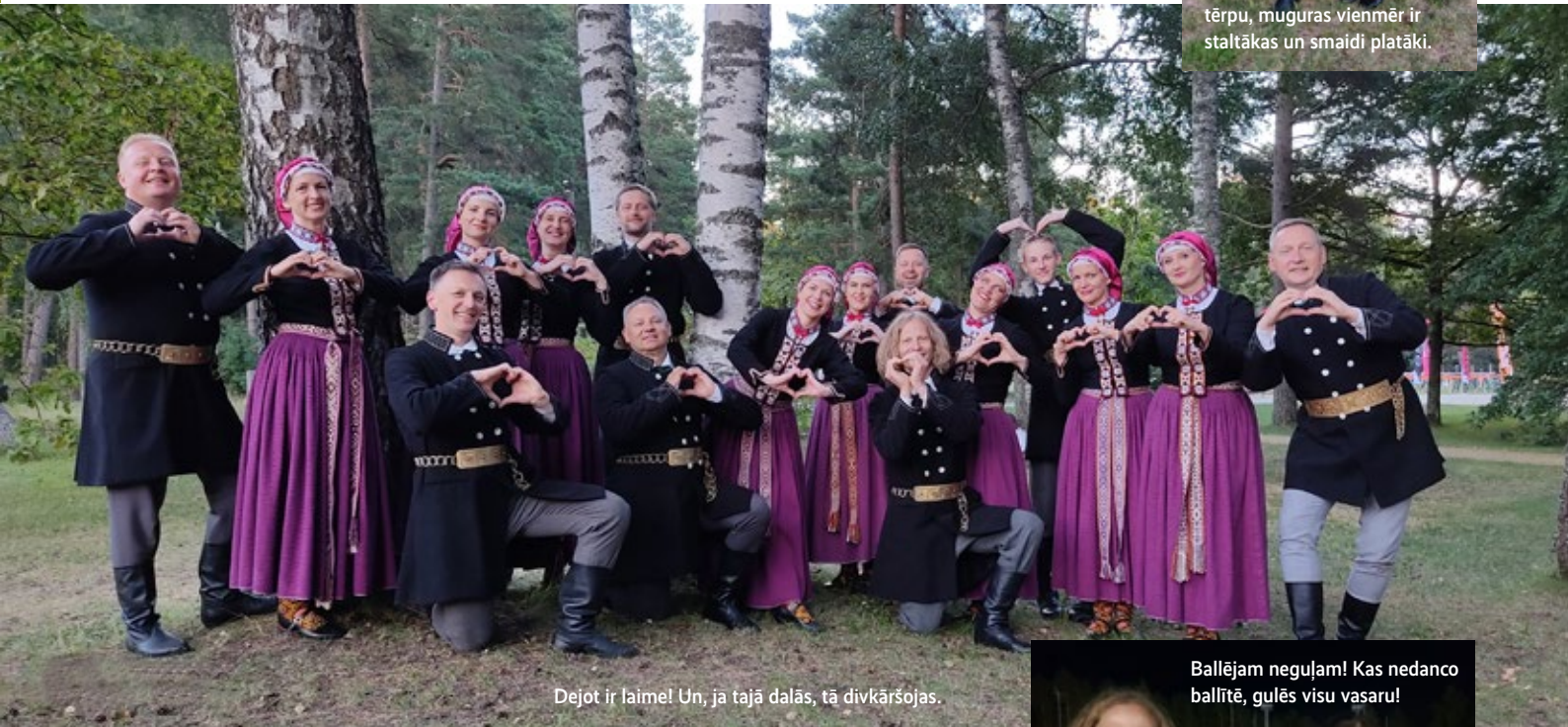
Dejot Mežaparka estrādē koncertā ir bijis sapnis daudziem, bet tikai dažiem tas pirms tam bija izdevies, jo Dziesmu svētku noslēguma koncertā deju tikai paši, paši labākie deju kolektīvi. Lai piedalītos šajā koncertā galvenais uzstādījums no organizētāju puses bija, ka dejas ir jāprot un jādejo ar prieku. Mēs to paveicām!

Briseles latviešu dejtāji kopā ar citiem diasporas deju kolektīviem – katrs no sava Eiropas stūra.

Uzvelkot Alsungas tautas tērpu, muguras vienmēr ir staltākas un smaidi plātāki.

Dejot ir laime! Un, ja tajā dalās, tā divkārtšojas.

Skatītāji varēja baudīt koncertu no sēdvietām, kur parasti ir kopkoris, tādēļ arī koncertā sajūtās gluži kā dalībnieki. Un kāds prieks bija mesties visiem kopā sajūsmas vilnī! Pat tīni atzina, ka tik skaists koncerts sen nebija piedzīvots.

Mums, Briseles latviešu dejtājiem, šis bija pirmais lielais koncerts pēc divu gadu pauzes. Sagatavošanās nebūt nebija viegla, jo darbu dēļ nevarējām būt deju nometnēs un caurlaides koncertos Latvijā - mācījāmies soļus un zīmējumus no aprakstiem un video. Tādēļ prieks būt uz skatuves dēļiem (hm.... zāli Mežaparkā!) bija divtik liels. Paldies mūsu vadītājam Andrai un projekta koordinatorei Gunai par lielo darbu un pacietību!

Koncerti vienmēr nozīmē atkalredzēšanos ar veciem draugiem un iepazīšanos ar jauniem. Lai varētu dejot visiem tik mīlo deju "Prūšu zeme", nācās sastikēt sastāvu tieši šai deļai no vairākiem diasporas kolektīviem, jo ne visi puiši šo deju bija dejujuši agrāk. Pēc pāris stundu mēģinājumiem turpat priedēs – 6 Jāņi, 2 Kristapi, Kārlis un Lauris, Sandis un Valdis deļoja kā dievi!

"Ņem to kurpi, sien to siksnīņ", lec tiem citiem līdz... Dejtājiem kurpes ir kā ritenis ritenbraucējam. Kas notiek tad, kad saplīst siksnīņa? Kļiedziens aizskatuvē: "vajag kurpi, kurš var aizdot?" Un tad nu ir Pelnušķītes cienīga scēna, kad tiek piemērita un atrasta īstā kurpe. Dejtāji viens otram palīdz visu laiku, jo bez tā nevar. Dažkārt tiek aizmirstas sprādzes un saktiņas, bet gadās arī,

Ballējam neļūlam! Kas nedanco ballītē, gulēs visu vasaru!

ka bruslaks palicis Briselē... tāpēc ir labi, ka ir zvans draugam – dejtājam, kurš ir ar mieru izpalīdzēt.

Kas gan tas par koncertu bez labas ballītes pēc tam? Izdeļojāmies un izlēkājāmies no saulrieta līdz pat saullēktam kopā ar leģendāro grupu "Pērkons". Jo deļot ir laime!

Liels paldies visiem mūsu draugiem, kuri mūs atbalstīja un uzmundrināja, lai mēs šo skaisto piedzīvojumu varētu saukt par savu!

portreti

ANCE AIZSILA KATE AIZSILA

Ieva Brinkmane

Dvīņumāsas **Anci** un **Kati** pirms vairākiem gadiem uz Beļģiju atveda basketbols. Tolaik Ancei bija līgums ar Beļģijas pirmās divīzijas basketbola komandu, bet Kate atbrauca pie māsas laikā, kad atlaba pēc nopietnas sporta traumas. Viņa gribēja pakonsultēties ar beļģu mediķiem un šeit iziet rehabilitāciju, bet 'iesprūda' kovid krīzes laikā. Šobrīd gan ir otrādi - Kate dzīvo Beļģijā un strādā Revalidatie Vital rehabilitācijas centrā par personīgo treneri, bet Ance ciemojas un gatavojas jaunajai basketbola sezonai kādā no Eiropas klubiem.

Māsas basketbolu spēlē jau no bērnības. Sākumā savā nodabā pagalmā, bet tad kāds treneris, pamanījis viņu talantu, uzaicināja atnākt pamēģināt spēlēt bērnu basketbola skolā. Ancei un Katei tas iepatīkās, un sekoja citīgi treniņi Rīdzenes sporta klubā, TTT junioru komandā, vēlāk arī jau TTT Rīga, Rīgas Stradiņa Universitātes klubā un citur, un pēcāk - jau profesionālā karjera. Gan Ance, gan Kate ir spēlējušas vairākās jauniešu izlasēs,

profesionālajās komandās Latvijā un ārzemēs (Beļģijā, Francijā, Vācijā) un pat Latvijas sieviešu basketbola valstsvienības sastāvā. Tomēr tikai retu reizi bijusi iespēja spēlēt kopā vienā komandā. Nācies arī spēlēt pretējās pusēs vienai pret otru.

Studijām Ance izvēlējās Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmiju un sporta zinātni. Kate studēja ergoterapiju Rīgas Stradiņa universitātes Reha-

bilitācijas fakultātē. Iespējams, tieši tāpēc, ka pati guvusi vairākas nopietnas traumas un piedzīvojusi ilgus atlabšanas periodus. Traumas profesionālajā sportā ir visai ierasta lieta, tomēr, kad paša piedzīvotas, palīdz labāk saprast klientus, kam nepieciešama rehabilitācija. Kate izvēlējās studēt ergoterapiju, jo vēlējās palīdzēt cilvēkiem atlabt pēc traumām vai slimībām. Arī Ance pielieto savas studiju laikā gūtās zināšanas, jo ir piedalījies bērnu un jauniešu sporta program-

mu izstrādē. Un kas zina, varbūt pēc aktīvās sportistes karjeras beigām viņa strādās par sporta treneri.

No darba brīvajā laikā māsām patīk aktīvā atpūta un jo īpaši - braukt ar divriteņiem. Beļģija tam ir ļoti piemērota, jo te ir daudz veloceļu un interesantu maršrutu. Nedēļas nogalēs Ancei un Katei patīk doties tālākos izbraucienos ar divriteņiem pa Flandriju. Atrāšanās pie dabas un pastaiga gan jūru abām ir ļoti nepieciešama. Droši vien tāpēc, ka bērnībā viņas kādu brīdi dzīvojušas Vecākos pie jūras.

Pirms ierašanās Beļģijā māsām gan bijis priekšstats, ka te būs vairāk urbāna vide. Tomēr Beļģija pārsteidz ar skaisto dabu un brīnišķīgām vietām, ko apmeklēt. Katei un Ancei patīk arī Beļģijas starptautiskā vide. Būmas pilsētas (Boom) Revalidatie Vital rehabilitācijas centrā klienti

runā dažādās valodās, bet visi labi saprot arī angļu valodu. Reizēm pēc saspringtas darba dienas, kad daudz runāts angļu valodā, Kate arī mājās ar mūsu mēdz uzsākt runāt angliki. Uz to Ance tik pasmaida un saka, ka saprot arī latviešu valodu. Pagājušajā sezonā Ance spēlēja SBK Liepāja/LSSS klubā, tāpēc viņa nu jau atkal pieradusi runāt galvenokārt latviski.

Māsām ir svarīgs veselīgs dzīvesveids. Kate Latvijā regulāri nodarbojas ar jogu, un viņai ļoti gribētos to praktizēt arī šeit, Beļģijā. Tomēr vēl nav izdevies atrast labu jogas studiju vai treneri. Savukārt māsa Ance, spēlējot Vācijā, pievērsās veselīgākam un sabalansētākam uzturam. Komandai bija nodrošināta ēdināšana un ēdiens bija garšīgs, tomēr likās, ka gribētos ēst veselīgāk. Tā Ance mainīja ēšanas paradumus, sāka pievērst uzmanību produktiem. Viņai patīk izmēģināt dažādus

jaunus ēdienus un receptes, pēdējā laikā it īpaši bezglutēna kūkas. Par to priecīgi ir māsas darba kolēģi, kam ir iespēja nogaršot Ances kūkas un citus gardumus.

Pašlaik Ance turpina profesionālas sportistes gaitas, kas gan nozīmē, ka katru sezonu jādodas uz jaunu vietu vai pat citu valsti. Kate gan pašlaik spēlēt nevar, jo nav izvesēļojusies pēc traumas. Vēl nepieciešama operācija atlabšana, bet viņa ļoti cer, ka tomēr vēl varēs spēlēt, jo gribētos atgriezties profesionālajā sportā. Bet pagaidām viņa turpina palīdzēt citiem un strādā par personīgo treneri rehabilitācijā vada sporta nodarbības ūdenī senioriem, jaunajiem vecākiem ar zīdaiņiem, un drīz arī nodarbības grūtniecēm.

Māsas ir enerģijas pilnas un ar nepacietību gaida, ko jaunā sezona viņām piedāvās.

Iebraucot Luksemburgas pilsētā ar vilcienu no Beļģijas puses, nevar nepamanīt trīs zeltītus torņus, kuri īpaši atstaro gaismu saulrieta laikā. Šie torņi, kuri attiecīgi slejas 115 un 103 metru augstumā un vienu no kuriem šogad rotā plakāts ar skaitli 70, ir ne tikai trīs augstākās Luksemburgas ēkas, bet arī neatņemama Eiropas Savienības Tiesas (EST) ēku kompleksa sastāvdaļa.

Māris Kurečko

KUR TEICIENS "TIKSIMIES TIESĀ!" NESKAN DRAUDOŠI

Skaitlis 70 uz 17. gs. filosofam Komeniusam (*Comenius*) par godu nosauktā torņa fasādes nav jaušs. Tieši pirms tik gadiem tika dibināta EST priekštece – Eiropas Ogļu un tērauda kopienas tiesa, kura uz savu pirmo sviniģo sēdi sanāca 1952. gada 10. decembrī. Nespējot izvēlēties starp vairākām pilsētām, Luksemburgas Lielhercogistes galvaspilsēta tika izvēlēta kā pagaidu Eiropas Komisijas priekšteces Augstās iestādes un arī Tiesas mītne. Kā zināms, nekas nav pastāvīgāks par pagaidu risinājumu... Tā arī Tiesa, vairākkārt mainot savu atrašanās vietu Luksemburgas pilsētā, kopš 1973. gada atrodas Kiršbergas plato. Tās nosaukums arī ir mainījies līdz ar Eiropas integrācijas etapiem: pēc Romas līguma parakstīšanas tā pārtapusi par Eiropas Kopienas Tiesu, bet līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā tika

pārdēvēta par Eiropas Savienības Tiesu.

Lai gan 70 gadi tiesai ir diezgan cienjams vecums, EST, kurā Latvijas pārstāves šobrīd ir tiesnese Ineta Ziemele un ģenerāladvokāte Laila Medina, nebūt nav zināma visiem sabiedrības locekļiem. Nereti pat žurnālisti ES dibinātājvalstīs jautā EST ar Eiropas Cilvēktiesību tiesu, kura ikdienā var šķīst sabiedrībai pieejamā. Tomēr EST judikatūra nav mazāk svarīga un spēj tieši ietekmēt mūsu visu ikdienu un nākotni, jo gandrīz jebkurā jomā ir pieņemti tādi saistoši ES tiesību akti kā regulas, direktīvas, kā arī individuāli lēmumi. Šai tiesai ir nozīmīga konstitucionālā loma ES tiesību sistēmā, kuru tā īsteno, galvenokārt atbildot uz dalībvalstu tiesu uzdotajiem prejudiciāliem jautājumiem par ES tiesību piemērošanu. Šajā ziņā jāmin, ka Latvijas tiesas ir aktīvas jautājumu

uzdevējas, un kopš Latvijas pievienošanās Eiropas Savienībai EST ir atbildējusi uz vairāk nekā 80 Latvijas tiesu uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem. Pēdējais spriedums ir pavisam svaigs: 7. septembrī EST lietā C-391/20 Čilevičs u.c., atbildot uz Satversmes tiesas uzdoto jautājumu, norādīja, ka pienākums īstenot augstskolas studiju programmas dalībvalsts valodā ir saderīgs ar ES tiesībām, konkrēti ar brīvību veikt uzņēmējdarbību. Savā vērtējumā Tiesa īpaši ņēma vērā to, ka valoda ir nacionālās identitātes sastāvdaļa.

Vēl mazāka sabiedrības daļa zina, ka EST ir tikai viena no divām tiesu instancēm, kuras veido Eiropas Savienības Tiesu kā iestādi. Otra ir ES Vispārējā tiesa (angliski : *General Court*, franciski : *Tribunal*), kura izveidota 1989. gadā, lai atslogotu Tiesu,

it īpaši lietās, kuras prasa padziļinātu faktu izpēti, kādas ir, piemēram, konkurences lietas. Savā nu jau 33 gadu pastāvēšanas laikā Vispārējā tiesa (VT) ir pieredzējusi gan kompetenču izmaiņas, gan vairākas reformas, un tās locekļu skaits gan ES paplašināšanās, gan arī reformas rezultātā ir pieaudzis no 12 līdz 54. No Latvijas tajā delegēti tiesneši Inga Reine un Pēteris Zilgalvis.

Šobrīd lietas par konkurences noteikumu pārkāpumiem sastāda vairs tikai nelielu daļu no Vispārējās tiesas izskatītajām lietām, kuru starpā ir ierobežojošo pasākumu (sankciju), preču zīmju un dizainparaugu, banku uzraudzības un civildienesta lietas. Vispārējā tiesa vistiešākajā veidā aizsargā indivīdu tiesības, kuri, izpildot Līgumā par Eiropas Savienības darbību minētos kritērijus, var apstrīdēt ES iestāžu un struktūru lēmumus, kā arī vērsties pret to bezdarbību. Civildienesta strīdu izskatīšana starp ES iestādēm un struktūrām un to darbiniekiem ir vistiešākais veids, kā nonākt saskarē ar Vispārējo tiesu. Tāpat pēdējos gados īpaša loma ir lietām, kurās tiek apstrīdēti ES Padomes pieņemtie ierobežojošie pasākumi jeb sankcijas. Kopš Krievijas iebrukuma Ukrainā ES ir pieņēmusi vairākas sankciju paketes. Šie lēmumi tikuši apstrīdēti jau vairāk nekā 50 lietās. Pirmais spriedums, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja *Russia Today France* prasību par ES Padomes pieņemto tiesību aktu atcelšanu, ar kuriem tai aizliedz raidīt Eiropas Savienībā, pasludināts šī gada 27. jūlijā. Jāuzsver, ka šo lietu Vispārējās tiesas Virspalāta izskatīja paātrinātā procesā, tas ir, mazāk nekā piecu mēnešu laikā, (pietiekami rets gadījums, lai uz to vērstu uzmanību). Īpaši interesanta šajā lietā bija tiesas sēde, kura ieilga līdz pat vēlam piektdienas vakaram un kurā piedalījās liels skaits lietas dalībnieku, tai skaitā Latvijas valdības pārstāvji.

Tomēr, lai cik plašākai publikai būtu pievilcīgas tiesas sēdes, jāatzīmē, ka Vispārējā tiesā procesa rakstveida daļa ieņem nozīmīgu vietu, un iespēja tiesas sēdes laikā formulēt jaunus prasījumus vai iesniegt jaunus pierādījumus ir ļoti ierobežota. Tādējādi tiesas sēdes, kuru mērķis galvenokārt ir precizēt pušu prasījumus un atbildēt uz tiesas jautājumiem, dramatisma ziņā bieži vien atpaliek no tām, ko redzam TV ekrānos. Piedalīšanās tiesas sēdē, kurā vienlaicīgi tiek izmantotas vairākas valodas (pušu pārstāvji izmanto procesa valodu, tiesneši jautājumus var uzdot jebkurā no 23 ES oficiālajām valodām, bet lietā iesaistīto dalībvalstu valdību pārstāvji katrs runā savā valodā), skatītājam no malas varētu šķist liels izaicinājums, taču tiesas tulkiem tā ir ikdiena. Tomēr, lai gan tulkiem ir liela pieredze un profesionalitāte, lai sarežģītas juridiskas terminoloģijas dēļ teiktais

“nepazustu tulkojumā”, pušu pārstāvjiem ir vēlams laicīgi iesniegt savas runas rakstveidā. Interesanta un dažbrīd diezgan krāšņa ir tradīcija pušu advokātiem un dalībvalstu valdību pārstāvjiem tiesas sēžu laikā tērpties savu valstu advokātu mantijās.

Taču EST raksturojums neaprobežojas tikai ar pasludināto nolēmumu vai iztulkoto lappušu skaitu. Vērā ņemams ir arī Tiesas ēku komplekss, kas kopš 1973. gada ir piedzīvojis vairākas piebūves un pārbūves. Pēdējā un pati vērienīgākā no tām, kuras rezultātā 2019. gadā Tiesa ieguva jau minētos trīs torņus, tika veikta pēc franču arhitekta Dominika Pero (*Dominique Perrault*) projekta. Šī arhitekta vārds saistīts ar Francijas Nacionālās bibliotēkas ēku Parīzē, kā arī nākamo Vasaras olimpisko spēļu dalībnieku ciematu. Minētajai pārbūvei ir arī simboliska nozīme, jo visi Tiesas dienesti tika sapulcināti zem viena jumta. Labiekārtošanas darbi gan vēl turpinās, tai skaitā pie multilingvisma parka, kurā plānots izvietot zīmīgus citātus visās ES oficiālajās valodās.

Ēku kompleksa pašā centrā, vestibilā pie Tiesas Lielās sēžu zāles, kurā notiek svarīgākās tiesas sēdes, tai skaitā jau minētā sēde *Russia Today France* lietā, kā arī svinīgās sēdes, kurās EST un VT tiesneši, kā arī Eiropas Komisijas un Eiropas Revīzijas palātas locekļi, uzsākot savas pilnvaras, nodod zvērestu, ikvienu kopš šī gada jūnija beigām uzrunā spilgta glezna. Tā ir Latvijas Mākslas muzeja aizdotā glezna “Emigranti” (attēlā), kuras autore Daina Dagnija ar ģimeņi savulaik devusies bēgļu gaitās un kuras

vēstījums ir īpaši aktuāls šī brīža ģeopolitiskajos apstākļos.

Šī glezna nebūt nav vienīgais mākslas darbs, ko ikviens interesents var aplūkot Tiesas ēkā. Starp dalībvalstu aizdotajiem mākslas darbiem, kuri ik pa laikam mainās, ir bijuši arī franču tēlnieka Ogista Rodēna (*Auguste Rodin*) un katalāņu sirreālisma pārstāvja Žuana Miro (*Joan Miró*) darbi. Līdztekus šiem mākslas darbiem, kas izvietoti plašākai publikai ikdienā pieejamās un nepieejamās telpās un ko ir iespējams apskatīt Tiesas regulāri rīkotajās mākslas ekskursijās, visiem EST apmeklētājiem ir iespēja aplūkot bijušo Tiesas locekļu portretu galeriju. Tradīcija, saskaņā ar kuru ikvienam Tiesas loceklim, atstājot savu amatu, ir iespēja izvēlēties mākslinieku sava portreta radīšanai, pastāv kopš Tiesas pirmsākumiem. Šajā ziņā ir interesanti pavērot, kā gadu laikā ir mainījušies šo portretu stili: ja agrākie portreti ir ieturēti vienotā zīmējuma tehnikā, pēdējās desmitgadēs radītie ir daudz krāsaināki un ienes arī kādu avangardiskāku akordu konservatīvajā tiesību kalvē.

Jāuzsver, ka ikvienam interesantam ir iespēja iepazīties gan ar Tiesas darbību, tai skaitā, apmeklējot tiesas sēdes, gan ar tās ēkām, piedaloties mākslas darbu ekskursijās un atvērto durvju dienās. Tāpat ir iespēja izmantot Tiesas bibliotēkas plašos resursus pētnieciskajam darbam. Nevajadzētu arī aizmirst par prakses un darba iespējām. Plašāka informācija, kā arī abu tiesu judikatūra un dažādi pētījumi pieejami Tiesas mājaslapā: www.curia.europa.eu.

Daina Dagnija "Emigranti".

Beļģijai ļoti raksturīgos, nedaudz lietainos laikapstākļos 2022. gada 2. oktobrī notika pirmā Briseles 21. skautu un gaidu vienības nodarbība. Atsaucība bija ļoti liela, un pirmajā nodarbībā piedalījās ap 30 bērnu un jauniešu.

Laura Drāzniece

BELĢIJAS LATVIEŠU SKAUTU VIENĪBAS TAPŠANA

Laura un Marģers Drāznieki, latviešu skautu un gaidu kustības Beļģijā dibinātāji.

KĀ TAD MUMS GĀJA UN KO MĒS DARĪJĀM?

Kopā bijām prāvs pulciņš – ap 30 bērnu un jauniešu. Mēs iepazīnāmies un spēlējām spēles. Praktiskajā nodarbības daļā izspēlējām situāciju, ka esam apmaldījušies mežā un nakti nāksies pavadīt tur. Uzdevums bija sagatavot zaru nojumus, kur pārļaut nakti, kā arī izdarīt tā, lai šī zaru konstrukcija būtu pamatīga, ja ierodas glābēji. Ar šo uzdevumu mēs tikām galā lieliski. Nodarbība turpinājās ar spēlēm un tuvāku iepazīšanos.

Lai šī nodarbība varētu tapt, mums liels paldies jāsaka Latvijas Skautu un gaidu centrālajai organizācijai (LSGCO) par atbalstu un palīdzību. Īpašs paldies Mārcim Akmeņkalnam un Sintijai Kupčei par ierašanos Briselē un palīdzību pirmās nodarbības vadīšanā. Tāpat lielu paldies sakām Sandrai

Kalnietai, Mārim Bērziņam un Sanitai Ozoliņai par atbalstu.

IDEJA PAR LATVIEŠU SKAUTU UN GAIDU VIENĪBAS DIBINĀŠANU BEĻĢIJĀ

Šī ideja radās man un manam vīram. Mums ir divi brīnišķīgi pamatskolas vecuma bērni. Domājot par to, kādas prasmes un vērtības vēlamies dot saviem bērniem, nonācām līdz vēlmei iesaistīties skautu kustībā. Skauti un gaidas ir aktīvi un izpalīdzīgi sabiedrības locekļi ar izteiktu atbildības sajūtu un pilsonisko apziņu. Neatņemama skautu un gaidu kustības sastāvdaļa ir darbošanās dabā un āra dzīves prasmju apgūšana, kas pilnveido izpratni par sevi pašu, apkārtējiem un dabu.

Ikdienā, dzīvojot Briselē, ir grūti bēr-

nos attīstīt šīs āra dzīves prasmes, tādēļ nolēmām meklēt sev piemērotu vienību Briselē. Beļģijā katru svētdienu skautus un gaidas var sastapt visos pilsētas parkos. Viņu ir ļoti daudz un skautisms šeit ir ļoti izplatīts. Tomēr valodas barjeras dēļ mūsu bērni nevarēja iesaistīties Beļģijas skautu nodarbībās, tādēļ mēs pievienojāmies "Boy Scouts of America" vienībai. Šajā vienībā brīnišķīgi pavadījām laiku, ieguvām jaunus draugus un vērtīgas zināšanas. Šajā laikā arī nonācām pie atziņas, ka skautisms ir ne tikai ugunsкура kurināšana mežā, bet arī aktīva darbība visas sabiedrības labā un dzimtenes mīlestība. Tas ir ierakstīts jau pašos skautisma pamatos – skautu solījumā: "Modrībā par savu godu, apņemos visiem spēkiem censties: būt uzticīgs Dievam un Latvijai, palīdzēt tuvākajam katrā brīdī un pildīt skautu likumus." Tieši šis solījums būt

uzticīgam Latvijai bija tas, kas mums lika aizdomāties, ka būtu tomēr jauki darboties latviešu skautu un gaidu vienībā. Balstoties šajās izjūtās un pārdomās, dzima ideja par latviešu skautu un gaidu vienību Briselē. Aprunājoties ar cilvēkiem mums apkārt un sazinoties ar LSGCO pārstāvjiem, sapratām, ka mūsu ideja varētu būt realizējama. Vasarā apmeklējām Latvijas skautu un gaidu Lielo nometni "Tīkls", kurā smēlāmies pirmās idejas, citu vienību pieredzi un vienojāmies par praktiskajiem soļiem mūsu vienības izveidei. Un tā, soli pa solim, nonācām līdz mūsu, kā mēs paši esam to nosaukuši – "ieskriešanās gada" pirmajai nodarbībai, uz kuru kopumā pieteicās 37 dalībnieki. Šāda interese trīskārtīgi pārspēja mūsu optimistiskākās prognozes, kas, protams, ir liels prieks un arī liela atbildība.

Vienības darbību plānojam, balstoties

uz skolas mācību gadu, t.i. darbību sākam rudenī un darbosimies līdz mācību gada beigām. Šogad nodarbības notiks reizi mēnesī, svētdienās. Šā gada mērķis ir iepazīstināt dalībniekus ar skautu un gaidu pamatziņāšanām un pamatprasmēm, lai nākamajā vasarā mūsu mazskauti un guntiņas un skauti un gaidas būtu gatavi nakšņot dabā.

Mēs priecājamies par katru bērnu un jauni, kas vēlas attīstīties un iegūt jaunus draugus, iegūt vairāk zināšanu par āra dzīvi, Latvijas vēsturi un kultūru un darīt to latviski, iesaistoties Briseles 21. skautu un gaidu vienībā. Vairāk informācijas par skautu un gaidu kustību atradīsi www.skauti.lv. Ja vēlies pievienoties mūsu vienībai, sūti e-pastu uz briseleslatviesuskauti@gmail.com, bet par jaunākajām mūsu vienības aktualitātēm uzzināsi tās Facebook kontā.

Arvien modri!

DZEJAS DIENU AKCIJA,
DIASPORAS AMATIERTEĀTRU FESTIVĀLS
UN CITAS SBLT

“SASTRĀDĀTĀS BLĒŅAS”

Ieva Brinkmane

Šogad sBLT svinēja savu 17. pavasari, savukārt, kopš izrādes “Vēla būšana” pirmizrādes pagājuši jau 10 gadi. Tas bija lielisks iemesls, lai 2022. gada jūnijā pēc ilgākas pauzes kopā sanāktu tagadējie un kādreizējie sBLT aktieri un viņu draugi. Visi skatījās izrādes videoierakstu un atminējās šī iestudējuma tapšanas kuriozus.

Zane, Ieva un Andra Dzejas dienu akcijas tiešraidē no vilciena perona Briselē.

9 septembrī sBLT piedalījās Dzejas dienu akcijā ‘Sirds uz perona 2022’, sūtot miera vārdus visiem pasaulē. Tiešraidē no Briseles dzelzceļa stacijas Merode perona sBLT lasīja I. Ziedoņa un teātra dalībnieces Daces Ru dzeju. Šīgada akcija bija veltīta Ukrainai, mieram pasaulē un sevī. Tā akcijas dalībnieki, lasot dzeju un no rokas rokā nododot baltu miera dūju, simboliski apvija pasauli ar cerību uz mieru.

Oktoobra beigās sirsnīgais Briseles latviešu teātris piedalījās 8. diasporas amatiereteātru festivālā "Laipa". Kā ikgadus festivāls ir vieta, kur diasporas amatiereteātri tiekas ģimeniskā un radošā vidē, lai darbotos, draudzētos un kopīgi augtu. Aktieri izrādīja iestudējumus un piedalījās ar skatuves mākslu saistītās meistarklasēs. Šogad festivālā piedalījās 8 amatiereteātri no 7 valstīm - Anglijas, ASV, Beļģijas, Islandes, Latvijas, Norvēģijas un Vācijas. Katru gadu festivāls notiek kādā no diasporas amatiereteātru mītnes zemēm. Beļģijā sBLT to rīkoja 2018. gadā, bet šogad festivāls notika Norvēģijas galvaspilsētā Oslo.

"Bijām priecīgi doties uz auksto, salto valsti, kur siltas zeķes ir īpaši noderīgas. Mūsu izrādē zeķēm bija maza, tomēr būtiska loma. Ļoti priecājamies, ka festivāla organizatori un dalībnieki atbalstīja mūsu ideju un ziedoja siltas zeķes Ukrainas karavīriem."

Novembrī sBLT saviem skatītājiem dāvināja īpašu pārsteigumu - bilžu izrādi jeb 2020 - 2022. gadā sastrādātas blēņas ar nosaukumu "Cītāda izrāde". Pandēmijas laikā sBLT mēģinājumi notika pārsvarā tiešsaistē. Epidemioloģiskie ierobežojumi mainījās strauji un teātrim nācās tiem piemēroties - kādu brīdi tikties klātienē nedrīkstējām vispār, kādu laiku tas bija atļauts tikai mazākās grupiņās. Tāpēc izvēlējamies veidot izrādi īpašā bilžu un audio formātā. Darbs pie šādas izrādes ir stipri ilgāks, jo nepieciešams laiks failu ierakstīšanai, apstrādei un montāžai. Lai kā, kad sākam fotosesijas, veikali bija slēgti un nācās iztikt ar tiem aksesuāriem, kas katram bija pieejami. Dziesmas iedziedājām mājās pa vienam un tad likām kopā. Tas nebūt nav viegli. Tomēr mums izdevās. Izdevās ne tikai radīt izrādi, bet arī pašiem gūt prieku no procesa un no šīs blēņošanās.

Kādas blēņas mēs sastrādājām? Tādas, kas varētu būt notikušas, bet varbūt arī nē. Blēņas, ko kāds noteikti varētu piedzīvot un tad nepāšaubāmi atcerēties. Vai arī tikai izsapņot un nekad nepiedzīvot.

sBLT aktieri un viņu dziedošie draugi cītīgi gatavo vēl vienu pārsteigumu - koncertu Tervūrenas baznīcā 4. decembrī plkst.16:00. Koncertuzvedumā skanēs dziesmas, stāsti un dzejoļi dažādās valodās par un ap Ziemassvētkiem. Ieeja par ziedoju-
miem, kas tiks nodoti Ukrainas aiztāvjiem.

Uz tikšanos!

Ilze Vesere

Pirms pieciem gadiem bildē redzamās dāmas neticēja, ka varētu pašas sev uzšūt tautiskos brunčus, kur nu vēl darināt visu tautastērpu. Bet var! Ja ļoti gribas un ja vajag, ja ir brīnišķīgas meistares un ja visapkārt valda radoša noskaņa un ir liela vēlme Dziesmu svētkos piedalīties savā tērpā. Vairākas briseliertes šuva savus brunčus meistarklašu cikla "Uz valsts jubileju savā tautastērpā!" ietvaros. Par to, kā tad pirms tiem pieciem gadiem Beļģijas latvietes darināja savus tautastērpus, lasi rakstā "No košām pastāļām līdz pašas gatavotam tautastērpam" biedrības "Mans tautastērps" tīmekļa vietnē <http://www.manstautasterps.lv>

Nākamais gads būs Dziesmu svētku jubilejas gads, uz kuru atkal pošas daudzi Beļģijas pašdarbnieki. Un kas ir Dziesmu svētki bez tautastērpa!? Vairākas briseliertes ir izteikušas vēlmi šūt sev tautastērpus, tāpēc aicināja iepriekšējo meistarklašu organizatorus atkārtot brunču šūšanas apmācības. Un kāpēc ne?

Ja arī Tu vēlies sev uzšūt tautiskos brunčus, tad esi mīļi aicināta uz brunču šūšanas

"NOŠVĪKST MANI GODA BRUNČI, PĀR PAGALMU PĀREJOT"

meistarklasi "Nošvīkst mani goda brunči, pār pagalmu pārejot", kas plānota 2023.gada sākumā kopā ar rokdarbniecēm Lailu Puķīti un Daci Ulmani.

Raksti uz e-pastu radosa.brisele@gmail.com. Un ja pirms tam Tu vēlies uzzināt vairāk par to, kā izvēlēties savu tērpu un kur atrast īsto audumu, atraksti jau tagad, negaidi ziemu! Pirms šūšanas meistarklases orga-

nizēsīm arī sarunu pēcpusdienu iesācējiem par tēmu "Kā izvēlēties savu tautastērpu" vai arī individuālas konsultācijas.

Plašāka informācija par tautisko brunču šūšanas meistarklasi būs publicēta Latviešu biedrības Beļģijā tīmekļa vietnē www.latviesi.be un Facebook lapā <https://www.facebook.com/latviesibe>.

DEJOTĀJU JAUNIE TAUTASTĒRPI

Briseles latviešu dejotāji

Šovasar Jāņu ielīgošanas koncertā *Ter-vurenā* "Briseles latviešu dejotāji" plašākam skatītāju pulkam parādīja savus jaunus tautiskos tērpus.

Kopš 2019. gada beigām "Briseles latviešu dejotāji", tāpat kā daudzi citi radošie latviešu kolektīvi visā pasaulē, īstenoja Kultūras ministrijas diasporas atbalsta projektu, iegādājoties jaunus tērpus. Šāda iespēja – iegādāties pulciņa kopīgos tērpus – bija pirmo reizi. Iepriekš katrs dejotājs gādāja savu tautastērpu pats un par saviem līdzekļiem. Kaut jauno tērpu meklēšana iekrita tieši *kovidlaikā*, un tas ieviesa negaidītas izmaiņas tērpa izvēlē, tērpi ir izdevušies skaisti!

Pirmajā projekta kārtā tika iegādātas vestes, otrajā – brunču audums no Lizuma puses. Tautiskās vestes briseliējiem šuva meistares no tautas tērpu darbnīcas "Muduri". Toties tautiskos brunčus gandrīz visas dejotājas šuva pašas, jo projekta ietvaros bija iespēja iegādāties tikai audumu, nevis tikt pie gataviem brunčiem.

Šī uzstāšanās Briseles dejotājiem bija arī negaidīts pārbaudījums – dejot +32 grādu karstumā un tautastērpā!

Avīze "Beļģijas latviešu ziņas" top pateicoties daudziem brīvprātīgajiem, kas savā brīvajā laikā labprāt iesaka idejas, raksta rakstus, korigē tekstus, tulko vai fotografē.

BELĢIJAS LATVIEŠU
ziņas

Avīze iznāk fragmentāri, pdf formātā lasāma LBB mājas lapā www.latviesi.be

Oficiālā adrese: Rue du Commerce 122, B1000, Bruxelles
Pasta adrese: Av. des Arts 23, B1000, Bruxelles

Redaktore: Ilze Zilgalve
Māksliniece: Baiba Roze

Biedrības reģistrācijas NR 409.294.765
Bankas konts: ING Bank, 340-1825310-02
(BIC BBRUBEBB, IBAN BE32 3401 8253 1002)
Ch. de Waterloo 687, B1180, Uccle